

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 10994

Doknr.
336461

Dato
03-12-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 6. november 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 77 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 77:

”Vil ministeren sende en opgørelse over afgørelser om samvær med anbragte børn for hhv. frivilligt anbragte og tvangsanbragte børn og unge og samtidig kommentere på opgørelsen, herunder om der er noget, der kan tyde på, at forældre og netværk til tvangsanbragte oftere får afslag på samvær? Spørgsmålet stilles som opfølgning på foretræde ved Bedsteforeningen Østjylland om tvangsfjernelser og adoption uden samtykke den 5. november 2020.”

Svar:

Som det fremgår af min samtidige besvarelse af SOU alm. del spm. 75, er der ikke nationale data om afgørelser om samvær, som kommunerne træffer efter servicelovens § 71. Det er derfor ikke muligt at udarbejde den efterspurgte opgørelse.

Jeg kan imidlertid oplyse, at udgangspunktet efter servicelovens bestemmelser er, at anbragte børn har ret til samvær og kontakt til forældre og netværk under anbringelsen. Det gælder, uanset om barnet er anbragt med eller uden samtykke. Kommunens børn og unge-udvalg kan om fornødent træffe afgørelse om afbrydelse af samværet og/eller kontakten med forældrene og netværket under særlige omstændigheder, jf. min samtidige besvarelse af SOU alm. del spm. 75. Biologiske forældre, forældremyndighedens indehaver og barnet over 12 år er berettiget til at klage over kommunens afgørelse om afbrydelse af samvær.

Jeg kan i forlængelse heraf oplyse, at Ankestyrelsen i perioden 2016 til 2018 har oplevet en stigning i klagesager om afbrydelse af samvær og/eller kontakt mellem børn eller unge og forældre eller netværk. På den baggrund har Ankestyrelsen på foranledning af Social- og Indenrigsministeriet i 2019 gennemført en undersøgelse, der belyser mulige årsager til denne stigning. Undersøgelsen viser, at den samlede stigning i klagesager dels afspejler en stigning i antallet af afgørelser, hvor samvær og/eller kontakt er afbrudt af hensyn til barnets sundhed eller udvikling jf. servicelovens § 71, stk. 3, og dels afspejler en stigning i afgørelser om afbrydelse af samvær og/eller kontakt på grund af viden eller formodning om overgreb, jf. servicelovens § 71, stk. 4. Undersøgelsen viser også, at der er sket en stigning i klagesager, hvor både samvær og kontakt er afbrudt.

Undersøgelsen peger bl.a. på, at en del af den generelle stigning i sager om afbrydelse af samvær og/eller kontakt i børn og unge-udvalgene kan skyldes en stigning i sager om anbringelse uden samtykke. Det fremhæves, at der ofte er et højt konfliktniveau i

sager om anbringelse uden samtykke, hvilket kan medføre et behov for øget regulering af samvær og/eller kontakt, herunder afbrydelse.

Ankestyrelsen har i forbindelse med undersøgelsen desuden lavet en sagsgennemgang af i alt 367 klagesager om afbrydelse af samvær og/eller kontakt fra perioden 2016 til 2018. Det bemærkes, at sagsgennemgangen viser, at Ankestyrelsen i 2018 har stadfæstet 83 pct. af børn og unge-udvalgets afgørelser om afbrydelse af samvær og/eller kontakt.

Det skal endvidere bemærkes, at sagsgennemgangen udelukkende omfatter klagesager, og de er derfor ikke repræsentative for alle sager i kommunerne. Jeg hæfter mig dog ved, at Ankestyrelsen i langt de fleste klagesager finder, at der er grundlag for at afbryde samværet og/eller kontakten. Det er interessant, når man samtidig ser på begrundelserne for kommunernes afgørelser. Det fremgår bl.a. af undersøgelsen, at der fra 2016 til 2018 er sket en stigning i klagesager, hvor afgørelsen er begrundet i barnets beskyttelse mod negativ kontakt, samværspersonens manglende evne til indblik i barnets behov og overgreb.

Det er for mig at se helt centralt, at det er barnets behov, der vejer tungest, når der træffes afgørelse om tilrettelæggelse af barnets samvær med forældrene og netværket. Barnet har ret til samvær, men barnet bør i højere grad også have ret til at sige fra og til at vælge rammerne for samværet. Det ønsker regeringen bl.a. at understøtte med en ny Barnets Lov, hvor barnets rettigheder er i centrum.

Med venlig hilsen

Astrid Krag